

1997

Број 388

Издази месечно

Бесплатан
примерак

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ПОДЛИСТАК РАДИКАЛА СРЕДЊЕ БАНАТСКОГ ОКРУГА

ПЉАЧКА ПОЉОПРИВРЕДНИХ ПРОИЗВОЂАЧА и како се борити против ње?

Србија се
цепати несме!

**ПОХАРАНИ, ОПЉАЧКАНИ,
ПРЕВАРЕНИ, ОПУСТОШЕНИ
СЕЉАЦИ, РАТАРИ,
ЗЕМЉОРАДНИЦИ**

Поред силних пљачки које су се дешавале протеклих година (неисплаћена пшеница, неисплаћен кукуруз, отета шећерна репа, отет сунцокрет, соја...), ево још једног примера пљачке сељака: његове робне резерве.

Да би наш сељак купио један трактор марке *Раковица* или *ИМТ 560* потребно је:

- а) 90 тона пшенице - 9 вагона за две године
- б) 98 тона кукуруза - 9,8 вагона за три год.

Да би се произвело 30 тона (3 вагона) потребно је: (узет је просек приноса за округ Зрењанина пшенице 2,3 тоне по јутру, 1 хектар је 1,7 јутара)

- за 10 тона (вагон) : 4,34 јутара или 2,5 хектара
- за 30 тона (3 вагона) : 12 јутара или 7,6 хектара

Из овог произилази да за три године треба посејати 38,76 јутара или 22,8 хектара обрадиве површине. На ово се наравно морају додати и реални трошкови:

орање (10 хект.) = 400 кг пшенице сејање	=	230 кг
семе 1:3	=	350 кг
заштита	=	150 кг
комбајнирање	=	350 кг
превоз	=	100 кг
порез	=	100 кг
амортизација	=	100 кг
		2480 кз

плус трошкови струје, воде, репроматеријала, живота = 2000 кг

што све укупну у збиру даје: **4480 кз**

За три године треба посејати 25,4 хектара или 43,18 јутара, а то је 2,5 максимума земље.

Аграрна политика која се води у континуитету преко 50 година довела је до поражавајућих резултата у овој области: уништена је материјална основа и економски мотиви за бављење овом производњом су потпуно нестали. То је довело до њене крајње екстензивне структуре, пада физичког обима и приноса, као и до пада квалитета производа. Низак ниво агротехничких мера условљен је недостатком обртних средстава, неадекватном политиком цена као и погрешним мерама кредитно-монетарне политике. Све је више необрађеног (напуштеног и запуштеног) земљишта које је у процесу деградације производних особина и плодности. Сточари су смањили производњу испод критичног нивоа. Несташица производа пољопривредног порекла је све израженија, поскупљења све видљивија а оријентација на увоз неминовна, уз непотребно трошење девизних резерви.

Актуелном режиму не пада на памет да стимулише пољопривредну производњу и да је препусти условима слободног тржишта. Он ће и даље настављати контролу увоза репроматеријала уз изречене намете произвођачима (царине, таксе, акцизе). Извоз атрактивних производа обављају људи из врха привредно-политичке олигархије, при чему се из ове области прелива у приватне чепове око 300-400 милиона динара годишње, уз изпражњење капацитета дирекција за робне резерве.

Непоходно је приступити радикалним реформама у свим сегментима мера економске политике према аграру. Што се политике тржишта и цена тиче,

неопходно је уклонити све баријере за слободан проток робе, рада и капитала. Српски радикали инсистирају да политика цена мора уважавати вредности које владају на међународном тржишту. Између социјале и економије предност треба дати економији. Ислучив мотив за производњу мора бити профит.

Стратегију развоја пољопривреде и аграрног комплекса треба поставити тако да се задовоље основни циљеви: задовољавање домаће тражње, обезбеђивање одговарајућих резерви основних пољопривредних производа, како би се обезбедила стабилност на домаћем тржишту и омогућавање раста извоза нарочито воћа и поврћа, јер наша земља има природне погодности да постане значајни извозник хране и пољопривредних производа. Да би се ови стратешки циљеви могли остварити нужно је дефинисање разлога за стратегију пољопривреде код нас. Један од значајних разлога је сигурно производ постојања пољопривредних комбината у друштвеном власништву, који остварује високе приносе, али уз високе укупне јединичне трошкове.

Аграрна политика се мора заснивати на мерама које пре свега подразумевају стабилне услове привређивања, а у домену су економске политике (тржишна привреда, стабилан курс и новац). Те мере подразумевају неколико основних постулата које се морају реализовати што пре: приватизација агроиндустријског комплекса; остављање пуне слободе за развој задругарства, на бази приватно својинских односа; увођење стимула-

тивних мера које ће подстицати укрупњавање приватних поседа и развој приватних пољопривредних газдинстава; обезбеђење заштитних цена за основне пољопривредне производе; увођење других облика развојних подстицаја (премије, регреси, извозни стимуланси) са циљем да се услови пословања у пољопривреди изједначе са оним у непољопривредним делатностима и тако стимулише запошљавање у овом сектору; формирање робних резерви пољопривредних производа; опорезивање реалних прихода, а не претпостављене добити.

МИ ДОЛАЗИМО

Гаранти правде и поштења

Оснивач и издавач: др. Војислав Шешељ, главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић, редакција: Лазар Марјански, Сава Синадиновић, Саша Скоко, Стева Антонијевић. Новине Велика Србија уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације Републике Србије под бројем 1104 од 5. јуна 1995. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се Велика Србија сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%. Адреса Пупинова 6, телефон: 66-865. Рукописи се не враћају. Слог, прелом, дизајн, штампа: **STYLUS** Зрењанин

**ИЗБОРНА ЈЕДИНИЦА БРОЈ 6
ЗА ИЗБОР НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА
У НАРОДНУ СКУПШТИНУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
1997.**

*11 кандидата
Српске радикалне
странке, којима
Ви додељујете
глас поверења.*

*Сигурни смо,
нећете
погрешити!*

